

Od svobodného softwaru k aktivismu v ulicích

a zpátky

*** manifest
anarcho
geeka**

Společnost dnes přijala počítačovou technologii tím způsobem, že její užití převrátila a udělala z ní přitažlivou společenskou povinnost. Ale zatímco některé počítače pohánějí tržní ekonomiku, jiné stroje jsou zaneprázdněné množstvím softwarových alternativ, proti-iniciativ & společenských kampaní. To co následuje, je stručný přehled některých prasklin na oficiální představě o počítačích; povrchní průzkum styčných ploch mezi digitálními alternativami a subverzivní politikou.

..: SVOBODNÝ SOFTWARE: ZROZENÍ POČÍTAČOVÉHO ODPORU ..:

analogové recepty a digitální pekařství

Počítače mluví jen v binárním jazyce; což je řada po sobě jdoucích 0 a 1. Protože člověk by těžko mohl komunikovat takovým způsobem, byly vytvořeny jazyky překlenující, které programátoři používají při tvorbě programů. Tato člověku srozumitelná kombinace slov, interpunkčních znamének a matematických pojmů se nazývá "zdrojový kód".

Software a koláčky toho mají hodně společného. Obojí má řadu pokynů, které je třeba následovat, přísady, které je třeba smíchat, a proces přeměny, kterým musejí projít. Vaření je o produkování a o následování receptu, stejně jako je programování o generování a o napsání zdrojového kódu. Stejně jako koláče, i programy musejí být upečeny. Proces převedení zdrojového kódu do binární formy, kterou mohou počítače strávit, se nazývá "kompilování".

Stejně jako mohou koláče pro vás být upečeny, i počítačové programy jsou často dodávány předkompilované & hotové k použití. Dobře. Ale co když byl koláč tak dobrý, že si ho chcete taky upéct? Co když na vás program udělal takový dojem, že chcete zjistit, jak funguje? Co když se o recept na koláč chcete rozdělit s přáteli? Co když programu scházela důležitý aspekt, který potřebujete a rádi byste ho přidali? Potřebujete recept; potřebujete zdrojový kód!

zrození hackerské revolty

V 70tých letech Laboratoř pro umělou inteligenci v Massachusettském Institutu pro technologii dalo vzniknout digitální proti-kultuře: hackerům. Hackery [01] bavilo programování počítačů a překračování limitů díky nalézání chytrých řešení. Než by používali operační systém [02], který byl dodán spolu s laboratorním počítačem, vytvořili svůj vlastní a sdíleli zdrojový kód s každým, kdo chtěl. Jejich komunita byla založena na šíření softwarových receptů, vzájemné spolupráci a víře, že "informace by měla být svobodná".

Tato dynamika sdílení byla vážně otřesena poč. 80tých let. S novým hardwarem přišel nový software a člověku bylo výslovně zakázáno jej sdílet. Přišel bez zdrojového kódu, ale s copyrightem, omezujícími licencemi & byl drahý. Uživatelům bylo zakázáno pomoci jeden druhému kopírováním, softwarovým vývojářům bylo zakázáno spolupracovat sdílením kódu - bez receptů a bez práv by ostatní nedostali možnost učit se, pozměňovat, znovu kompilovat! O tom je proprietární software: společnosti, které si nárokují vlastnictví nějakého vědění, omezují přístup k němu podle svých zájmů - prodávají drahé koláče, svoje produkty drží v tajnosti, zatímco jiným zabraňují v tom, aby je zlepšovali a sdíleli s ostatními. Proprietární software je dnes všeobecně rozšířenou nemocí na osobních počítačích, jak ukazuje množství strojů, které běží na Microsoft Windows.

V r. 1984 MIT hacker Richard Stallman [03] odešel ze zaměstnání, protože odmítal opustit svoje komunitní praktiky a ideály. Založil projekt GNU [04], jehož cílem byl vývoj alternativního operačního systému, který by byl svobodně používán, svobodně prozkoumáván, kopírován a měněn. Copyleft nahradil copyright a dostupným byl nejen binární, ale i zdrojový kód. Aby byl tento vznikající projekt ochráněn, byla založena Nadace svobodného softwaru [05] a byl vydán "copyleft" [06] - GNU Všeobecná veřejná licence (GNU GPL), legální trik k zabránění nelegitimního přisvojení svobodného softwaru třetími osobami. Člověk má právo modifikovat software licencovaný GPL a distribuovat své modifikace, ale musí být zaručeno, že to bude pod stejnou licencí a budou tedy garantovány stejné svobody pro jeho uživatele; byl použit copyright... k přelstění copyrightu! To bylo zrození hnutí svobodného softwaru, jako politického aktu odporu proti proprietárnímu softwaru.

Projekt GNU se setkal s nadšeným přijetím a rychle se rozrostl díky dobrovolné participaci množství jednotlivců po celém světě. V r. 1991 finský student jménem Linus Torvalds vydal kernel (jádro) Linux [07]. Když se toto jádro spojilo s již existujícím softwarem GNU, bylo z toho plodné spojení známé jako GNU/Linux [08], které se brzy stalo plně rozvinutým & silným operačním systémem, který je dnes velmi rozšířen. Pak už svobodný software nebyl jen exkluzivní doménou hackerů, ale stal se hodnotnou alternativou k proprietárnímu řešení. Nejenže poskytl dobré programy, ale především vložil moc do rukou uživatelů, místo aby jim ji kradl.

O tom je svobodný software: digitální revoluce, která je společenská, a pak teprve technická. Svobodný software garantuje moc uživateli a flexibilitu proti tyranii firmy vyvíjející software kvůli zisku: zdrojový kód člověku zaručuje možnost porozumět programu a překontrolovat ho, najít chyby nebo odhalit nedostatky v bezpečnosti, opravit ho, přizpůsobit novému použití nebo zlepšit jeho úroveň. Svobodný software dokazuje účinnost dobrovolného spojení & samosprávy, oproti omezením placené práce & hierarchií; dokazuje užitečnost solidarity a společné námahy, oproti neprůhlednosti a soupeření: běží na něm 70% serverů na Internetu [09] a technicky poráží ekvivalenty bez otevřeného zdrojového kódu ve většině případů, a to díky zapojení tisíců lidí na celém světě. Svobodný software prolamuje hranice mezi vývojáři a uživateli. Než by lidi nutil spoléhat se na profíky, je založen na účasti, nikoli jen na konzumování: každý je nabádán k tomu, aby přispěl podle svých dovedností a chuti, při psaní dokumentace, předkládání změn v programech, šíření slova a podporou jednotlivců, kteří chtějí osvobodit své stroje od proprietárního softwaru.

když dojde k selhání...

Svobodný software se zrodil coby technická alternativa a politická ofenziva proti proprietárnímu softwaru a proprietárním hodnotám. Zatímco Richard Stallman a další výrazné osobnosti hnutí si udržely tuto dvojí angažovanost po celou dobu, je jasné, že subverzivní potenciál svobodného softwaru byl vědomě obcházen mnoha jinými. Zatímco velké množství geeků-kompařů nemá, zdá se, zájem o politiku, a tak pasivně ruší militantní přístup, objevila se nová tendence proti angažovaným projevům svobodného softwaru. Iniciativa otevřeného kódu [10] byla založena

Erikem S. Raymondem v r. 1998, aby se veřejně postavila proti levičáckým tendencím Nadace svobodného softwaru a založila novou nálepku pro uvádění ne-proprietárního softwaru na trh - "open source (otevřený kód)" -, se zvláštním zaměřením na vůdčí osobnosti na trhu, které se obávaly symboliky názvu "svobodný software".

Samozřejmě že budování sex-appealu podřízeného trhu, zaměřeného na nadnárodní společnosti, nemohlo fungovat, aniž by neztratilo to, co udělalo svobodný software tak speciálním [11]. "Definice otevřeného kódu" samozřejmě opustila všechnu spojitost se společenskými či etickými záměry a motivace svobodného softwaru, neřku-li boj za svobodu jako jeho hlavní cíl. Jako zvěstovatel mírumilovného spolupůsobení svobodného a uzavřeného softwaru, je "otevřený kód" také o politice, ale jeho politika je politikou pacifikace, integrace, akceptování a šíření pravidel trhu, s tím malinkým rozdílem, že model vývoje je prohnanější. Svobodný software byl často svými nepřáteli (zejména Microsoftem) odmítán jako "komunistický" [12]. Nemusí to ale být tak jednoduché. Co je velmi zřejmé, je to, že "otevřený kód" podporuje kapitalismus, zatímco svobodný software může přispět k něčemu jinému.

Na druhé straně existuje mimo Iniciativu otevřeného kódu řada jednotlivců, kolektivů a skupin, které pracují na rozšíření politického spektra svobodného softwaru, spojují ho s probíhajícími kampaněmi, snaží se prozkoumat subverzivní potenciál kompvání, místo aby ho udupali.

∴. AKTIVISMUS ZDOLA: ANALOGICKÁ Hnutí SE SETKÁVAJÍ S BAJTY ∴.

hierarchie, kapitalismus, soukromé vlastnictví a jiné nepěknosti

Všechny současné společnosti se spoléhají na hierarchie, jak to dělaly téměř výhradně už po staletí. Ač jsou nazývány demokraciemi a předstírají, že každému zaručují stejné svobody, práva a povinnosti, zahrnují v sobě politickou moc, která může potlačit kohokoli, je-li zaručeno, že tato moc byla jednou přijata většinou. Reprezentativní demokracie ponechává úřad takzvaným profesionálům - politikům -, kteří se zabývají

otázkami, které se týkají každého a dělají rozhodnutí, která budou mít dopad na celé společnosti, zatímco zásah těch, kterých se to týká především, je omezen na zvolení šéfa každých X let. Takový systém okrádá o moc každého kromě této menšiny, protože bere jedinci rozhodování o svém životě a zodpovědnost za něj. Systém je tak centralizovanou kolektivní entitou, údajně bránící zájem většiny. Nejenže to má za následek to, že jedinec je systematicky drcen většinou, ale také v sobě zahrnuje to, že malinké skupině lidí dovoluje rozhodovat o zákonech, které budou později uplatněny na vás a na mně.

Většina vlád si naprosto osvojila kapitalismus, odstranila veřejné služby a pobídla soukromé společnosti, aby si prorazily cestu skrz tržní ekonomiku. Kapitalismus definuje násobení zisku jako prioritu, spočívá na dynamice soupeření a dominance, plní právo nejschopnějšího a udržuje permanentní stav války uvnitř ekonomiky i mimo ni. Umisťuje zájmy společnosti nad všechny etické starosti, vede k velkému propouštění, protože upřednostňuje zisky před nároky zaměstnanců, podporuje vykořisťování, protože přemísťuje továrny a nechává si práci dělat téměř zadarmo, páchá masakry a nespočítatelná porušování lidských práv, když krade domácí zdroje, způsobuje masový úpadek úrovně díky Světové bance & Měnovému fondu, které nutí rozvojové země vzdát se svých sociálních práv výměnou za peníze, má největší zásluhu na ničení životního prostředí a snaží se ze všeho, ať jde o bytost nebo o tendenci, udělat zboží prodejné v globální ekonomice.

Může člověk věřit ve společnost, která by zahrnovala rovnost, když spočívá na takových mechanismech a distribuuje sociální, ekonomickou, politickou moc v různé kvantitě podle pohlaví, rasy, věku, třídy, sexuální orientace a mnoha dalších takto rozdělovacích kategorií? Jenže diskriminace, utlačování a dominance se neobjevují jenom uvnitř institucí. Jsou přítomné ve společenských vztazích člověka, upevněné přijetím hierarchie v útlém věku, integrací skrz dodržování společenských norem, celoživotní výchovou k autoritě a naším vlastním uzavřeným postojem k rovnosti.

být aktivními programátory našich životů, ne pasivními uživateli

Tato kritika není ničím novým. Byla zkoumána, prohloubena, publikována, diskutována a

vybojována roky, spojenými kolektivně, jednotlivci, spřízněnci a organizacemi často se odvolávajícími nebo samy sebe definujícími jako "radikálové", "anti-autoritáři" nebo "anarchisti", jejichž historie je moc dlouhá a složitá, aby se dala shrnout několika slovy [13]. Některé z nich jsou součástí mezinárodních propojení jako Peoples' Global Action [14], jejíž akce se dočkaly zájmu široké veřejnosti, díky demonstracím proti summitům během posledních let [15]. Narozdíl od většiny jiných politických frakcí, se tato hnutí většinou snaží jít za rámec pouhého sloganu, přenášením svých ideálů do praxe: konfrontací s politikou, proti níž bojují, různými akcemi; kódováním, kompilováním a prožíváním alternativ k současnému společenskému řádu.

V opozici k vertikální organizaci, sdílí anti-autoritářská hnutí tradici samosprávy a shromáždění: rozhodnutí jsou přímo dělána těmi, koho se týkají, bez hierarchie. Je to o zdůraznění rozhodování jednotlivců o jejich životě skrz společný zájem a osobní zodpovědnost; o pracování na konsensu, místo aby někteří byli umlčeni většinou. Navzdory obvyklé & velmi rozšířené víře, že svoboda a rovnost pouze potřebují "spontánnost", aktivistické kolektivy vymyslely a přijaly některé praktické nástroje, aby umožnily praktická shromáždění & opravdu demokratické rozhodování [16].

V opozici ke kapitalismu stojí mnoho ne-ziskových iniciativ, které produkují a distribuují, ať jsou o knihách, zelenině nebo kolech! Kontra-kultura "do-it-yourself" [17] je jedním z těchto živých příkladů: celosvětové a dlouhodobé hnutí, které se úspěšně staví proti nadvládě peněz nad kulturou, spojuje tisíce nezávislých hudebních labelů, radikálních vydavatelů knih a angažovaných skupin, komunikuje díky zínům, distribuuje je poštou a peer-to-peer kontaktem, organizuje hudební představení a turné, usídlená ve stovkách alternativních míst, soukromých garážích nebo squatech v mnoha zemích. Proti ekonomické diskriminaci rozšířily evropské aktivistické kruhy použití "prix libre (o ceně rozhodni sám)" coby vstupné na své veřejné akce: je to dar místo stanovené ceny a příchozí upraví svůj příspěvek podle své finanční situace a neexistuje žádný zákaz vstupu kvůli penězům, pokud člověk žádné nemá. Mezi cestami, jak uniknout kapitalismu, je dosahování autonomie pěstováním vlastní potravy, produkováním alternativní energie a možná svobodné kódování?

Převádění těchto alternativ do praxe vyžaduje

prostor, čas a energii. Squatting [18] hrál hlavní roli ve vývoji radikální levice od 70tých let: recyklování opuštěných budov navrácí prostor kolektivnímu používání; neplacení nájmu zmenšuje potřebu pracovat za peníze, a tak osvobozuje čas pro dobrovolnou činnost; společné budování projektů přináší energii a praktické zkušenosti v samosprávě, spolu s jeho úspěchy, selháními a nesnázemi; a vcelku pak umožňuje získat větší autonomii na konzumerské společnosti. Squatování prázdných prostor je formou přímé akce proti kapitalismu, který stojí na soukromém vlastnictví. Vlastnictví je virtuální nárok, který vlastníkovému zaručuje absolutní a výhradní právo nad tím, co vlastní, i když tu věc nijak nevyužívá. Spekulace je dost rozšířenou hrou, kterou se majitelé baví. Domy zůstávají v neudržovaném stavu, čeká se až porostou ceny a lidem, kteří je potřebují, je přístup odmítán. V opozici k této praxi je squatování prázdných budov o znovunabývání opuštěných zdrojů pro ty, kdo je mohou začít používat; je o umístění legitimity před legalitou; je o převrácení dominantních hodnot, říká, že budovy patří do rukou těch, kdo je používají, narozdíl od oprávněných vlastníků.

od hackování majetku k bojování proti proprietárnímu softwaru

Počítačová technologie se dlouho setkávala se skepticismem a odmítáním ze strany hnutí zdola (grassroots), protože je součástí kapitalistického vývoje, vnucuje kontrolu vlád a slouží zájmům korporací. Ačkoli to tak stále je, taktické použití technologie jako způsobu subverzivní komunikace bylo vždycky součástí politického aktivismu, jak ukázala hnutí svobodných rádiových vln v 80tých letech, pirátsky vysílala, aby "vrátila vysílání lidem", na obranu svobody slova a nezávislé informace. Yippieský revolucionář Abbie Hoffman dává ještě jiný příklad, byl zapojen do phreakování telefonů, vysvětluje prostřednictvím undergroundových zínů, jak využít chyb v telefonních sítích k volání zadarmo.

V 90tých letech se používání počítačů mezi aktivisty rozrostlo od tvorby letáků a plakátů k rozšiřování informace po Internetu, o němž cyber-utopisté & techno-anarchisté věřili, že je svobodným & nezávislým teritoriem. Nejenže bylo rané kompozování široce propojeno s ideály boje za občanskou svobodu (libertariánství), ale také podporovalo první okrajové snahy o aktivistické síťování. Internet byl velkým krokem při propojení analogických bojů s digitálními médii, díky jeho decentralizované striktně a dvojsměrně

komunikaci. Oproti televizi nebylo toto médium omezeno na konzumerský obsah, ale poskytl jednoduchý způsob organizace a distribuce něčí vlastní informace. Nicméně spojení, které je možná nejpřínosnější, zahrnuje dvě hnutí nebo dva směry; jeden je analogický, druhý digitální; anarchismus & svobodný software.

Hnutí svobodného softwaru a anarchistické hnutí mají vlastně společné velké množství zájmů a praktických činností. Hlavním cílem obou je vytváření svobodné společnosti, svobodný software se zaměřuje na zplnomocnění veřejnosti skrz přístup ke znalosti, anarchismus na zničení mocenských struktur, které brání její dostupnosti. Oba jsou o vracení moci zpět do rukou uživatele: moc uživatele nad nástroji, které používá, moc uživatele nad životem, pro který se rozhodl. Tak oba destabilizují zavedené mocenské role, založené na korporáčních a vládních modelech. Oba prosazují solidaritu, a aby fungovaly, jsou založeny na spolupráci: vývoj svobodného softwaru závisí na teamové práci a kolektivní emulaci, a stejně tak anarchismus vyžaduje konsensus, vzájemnou pomoc a ohleduplnost. Oba vedou k přehodnocení obvyklého pohledu na vlastnictví: svobodný software převrací copyright díky copyleftu a hlásá, že "software by neměl mít majitele", anarchisté zpochybňují legitimitu výhradního vlastnictví a praktikují sdílení majetku díky squattingu. Oba poskytují fungující příklady alternativních společenských modelů, založených na decentralizaci, dobrovolné účasti a samosprávě: vývoj svobodného softwaru je tvořen stovkami autonomních skupin, které se nezávisle organizují, bez jakékoli centrální moci, ani korporáčního programu, koordinují se z vlastní vůle, a také anarchistická organizace obvykle zahrnuje podobné spřízněné skupiny, které se spojují kolem obvyklých zájmů, bez hierarchie. Narozdíl od korporáční neprůhlednosti a elitářství funguje svobodný software transparentně, každému umožňuje účastnit se, stejně jako libertariánská otevřená organizace distribuuje informaci a zodpovědnost všem, kdo s tím souhlasí.

Zapojením se do tvorby svobodného softwaru, dostávají anti-autoritáři příležitost mít svůj vztah ke kompozování posunutý od pouhého taktického uvažování k mnohem více vzrušující možnosti: podílet se na vytváření a navrhování operačních systémů, přispívat k němu, a to horizontálním způsobem, uváděním samosprávy do praxe a možností ovlivňovat rovnoprávnost jeho užívání &

aplikace. Operační systém Debian GNU/Linux [19], který kromě toho, že mezi svými instalačními balíčky má i balíček o anarchismu [20], má také vývojáře z řad anarchistů, z nichž někteří debatují o politické povaze projektu jako celku [21]. Zatímco svobodný software nabízí aktivistům množství možností, v rámci bezpečných & komunitně vyvíjených komunikačních & organizačních nástrojů (díky webovým portálům, samosprávným webům jakými jsou wiki, mailing listy), politika zdola (grassroots) umožňuje nadšencům svobodného softwaru prolomit bariéry kompování a vložit svou praxi do širšího rámce. To otevírá nové otázky, poskytuje novou inspiraci a umožňuje učit se ze zkušeností jiných kampaní.

Během posledních několika let jednotlivci z obou komunit cítili, že by mohli něco získat z bližší interakce a vzájemného poznávání. Od geekerských večírků, které se odehrály ve squatterských komunitách až k šíření kontra-informace na svobodném softwaru během akcí v ulicích, tak vzniklo množství iniciativ, kolektivů a hnutí z těchto hybridací.

∴ SPOJOVÁNÍ VRSTEV, ANALOGICKÝCH A DIGITÁLNÍCH: IMPLEMENTACE ∴

Plug'n'Politix: otevírání přístupu ke squatům & Internetu

V říjnu 2001 se velké množství skupin a jednotlivců sešlo v zurišském squatu Egocity ve Švýcarsku [22], proběhly tři dny diskuzí, debat a praktických workšopů. To měl být první "Connect kongres" kolektivu "Plug'n'Politix". Zkušenost se opakovala v prosinci 2004, místem konání bylo Cyber*Forat [23], squatované cybercafé v centru Barcelony. Plug'n'Politix [24] umožňuje skupinám a kolektivům z celé evropy sdílet své zkušenosti při spravování otevřeně přístupných internetových prostorů a hacklabů v zasquatovaných sociálních centrech a alternativních prostorech. Poskytuje společný kanál pro výměnu informací, budování komunity a rozvíjení hybridní směsi anti-autoritářské politiky, vývoje svobodného softwaru a používání počítačů mezi aktivisty.

Jednou z prvních skupin, která realizovala tento přesah, bylo ASCII (Amsterdam Subversive Center for Information Interchange) [25], které spojilo

politické aktivisty, kteří inklinovali ke kompování a hackery na svobodném softwaru. Začali squatovat prostory, zaplňující prázdné sklepy klávesnicemi a bezdrátovým vysíláním. I přes mnohá vystěhování, úspěšně založili veřejný prostor, který poskytuje počítačovou dílnu pro lokální aktivisty, nabízí bezplatný přístup k Internetu pro návštěvníky, a to sedm dní v týdnu, a používá, propaguje a dělá kurzy svobodného softwaru. Od r. 1997 až do současnosti se obdobné aktivity objevily v různých koutech evropy: PUSCII v Utrechtu [26], LOTEK v Berlíně [27], PRINT v Dijonu [28], Monte Paradiso v Chorvatsku [29], Cyberpipe ve Slovinsku [30], Blouk Blouk v Lyonu [31]... a další!

Takové kolektivy široce přispěly k vyzdvižení etických a praktických otázek spojených s technologií uvnitř radikálních aktivistických kruhů. Přemýšleli o používání korporáčního a proprietárního softwaru skupinami protestujícími proti tomu samému typu nadnárodních společností, které produkují tyto programy, pracovali na integraci otázek týkajících se počítačů do aktivistických politických kampaní, představili svobodný software jako alternativu. Díky myšlence, že digitální nástroje, které používáme, jsou smysluplným politickým rozhodnutím, byly rozšířeny kampaně, aby přinesly uvědomění i na veřejnost, podporovaly uživatele počítačů v tom, aby prolomili svou závislost na Microsoftu a začali svobodně sestavovat svůj operační systém!

Zatímco zvědavým začátečníkům nabízejí příležitost zkusit si svobodný software, uvádějí otevřeně přístupné prostory často do praxe mnohostrannost softwaru.

Nejenže jsou opravdovými estovacími laboratořemi a dobrým zdrojem pro uživatelskou zpětnou vazbu, ale také mají tendenci inspirovat tvořivé návrhy pro síť nebo experimentální sdílení zdrojů, ve snaze zlepšit celkovou výkonnost a zavést ekologii [32]. Přátelští návštěvníci většinou mohou požádat o pomoc při přechodu na svobodné operační systémy, vypálit si kopii Debianu, což některé tyto prostory oficiálně poskytují, vzít si lajtko s verzí Knoppixu, s Dynebolicem nebo s Ubuntu [33].

Komeční trendy se lidem snaží narvat do chřtánu nový hardware, zatímco ten včerejší se vyhazuje. Dnes je to zesměšněno gigahertzovým závodem, který se dennodenně děje. Otevřené prostory se snaží prolomit kapitalistický řetězec recyklováním vyhozeného hardwaru, skládají odhozené kusy počítačů a mrtvé počítače vrací do života. To je

další ukázka bezvýznamnosti produktivismu. Když je lidem říkáno, aby kupovali nové, ačkoli v odpadu už všechno je, odpad všechno obsahuje; je to záležitost dumpstera, který může hackovat, a je tu spousta strojů, které si může vzít!

Jak se kompování stává rozšířeným, digitální negramotnost vysoce stoupá. Organizováním bezplatných kurzů, workšopů a sdílení znalostí ke zvyšování počítačové gramotnosti, přispívají hacklaby k bojování proti digitálním rozdílům, snaží se dát moc do rukou těch, kteří jsou nemají přístup k novým technologiím. I když úředníci mohou také předstírat, že tak dělají, když lidi vodi kolem supermarketového Internetu. Jenže jiní dávají přednost ozbrojit lidi uvědoměním si možností vládního využití Internetu ke špehování, identifikování a potlačování.

Otevřené prostory poskytují sociální prostředí, kde se mohou sejít uživatelé a nadšenci svobodného softwaru, vyměňovat si zkušenosti a vzájemně se podporovat, spojováním tradice Linux User Groups [34] a squatovaných café. V důsledku jednájí jako dvojsměrné brány, vedoucí aktivisty k propojení s kompy a podporují geeks v objevování míst, do nichž by jinak nemuseli vstoupit...

hackmeetings, víc než kompování: hackování skutečnosti

Zatímco Plug'n'Politix fungovalo jako inspirativní náboj v severních částech evropy, docházelo ke komunikování i v itálii, což pomohlo přestěhování stovek klávesnic za dveře squatů. Začalo to ve Florencii, v červnu 1998 [35] a od té doby proběhlo každý rok: setkání hackerů v zasquatovaných sociálních centrech, třídní festivaly digitální kontra-kultury, anti-kapitalistický svobodný software, anti-autoritářské sdílení dovedností, peer-to-peer přátelství a tvorba komunity; bez sponzorů, bez zmocněných organizátorů; fungovalo na základě dobrovolné práce lidí z celé země, kteří se domlouvali na otevřeném mailing-listu a přispívali svými znalostmi. Zvláštní důraz byl kladen na setkávání lidí & společenskost akce - s veselým shromážděním k zakončení celé party.

Nadšení případně přeskočilo za hranice a myšlenka se brzy uchytila ve španělsku, kde se podobné hnutí objevilo v r. 2000, kdy se v Barceloně konal první hackmeeting v

zasquatovaném sociálním centru "Les Naus" [36]. Jako v itálii, se i tady hackmeetings staly každoroční akcí. Ale nejúspěšnějším aspektem těchto setkání, mimo účinné spojení hackerské kultury a aktivistické praxe, byla tvorba hacklabů [37] napříč oběma těmito zeměmi, které poskytl permanentní pokračování v úsilí hackmeetings, na základě myšlenky "hackování skutečnosti". Hackování skutečnosti (reality) je o přenášení hackerského postoje mimo digitální sféru, v níž vznikl. Je to pozvání k uchopení života s tím důmyslným, kritickým a rebelským duchem, který zdůrazňuje hackerská etika. Hackmeeting v Iruňě [38] měl slogan "hackuj svůj mozek"; podporovat geeks při znovunabytí své inteligence, odvést ji od sociálních norem a vlivu dominantní kultury, aby ji použili jako subverzivní nástroj proti vykořisťování & útlaku.

Velmi společenská povaha jižních hackmeetings a jejich úspěšné promíchání technologie s politikou dalo vzniknout chuti dále exportovat tradici a rozesít její kouzlo ven: celoevropské transnárodní hackmeeting (THK) se uskutečnilo v červnu 2004 v Monte Paradiském hacklabu v Pule, Chorvatsku, s úsilím načrtnout propojení mezi východním & západním kompovým disentem [39].

squatování Internetu & šíření slova

Internet přinesl novou dimenzi do společenského aktivismu, umožnil koordinaci široce pojatých akcí, jakou doposud nikdo neviděl. Šířené po netu, mezinárodní výzvy k decentralizovaným protestům někdy vedly ke stovkám blokády, demonstrací a k různým druhům občanské neposlušnosti, které byly vyvíjeny po celém světě se stejným cílem. Jako ty, které se staly 30. listopadu 1998, kdy tisíce lidí blokovaly Organizaci světového obchodu v ulicích Seattlu. Díky rychlému rozšíření informace bylo možné sledovat, reagovat, organizovat nouzovou solidaritu, zatímco rostoucí intenzita komunikace mezi geograficky vzdálenými skupinami nepochybně způsobila emulaci, inspirovala a umožnila tvorbu projektů.

Používání Internetu jako aktivistického média vyžaduje infrastruktury. Před tím, než se Internet rozšířil mezi veřejnost, fungovaly už některé servery zaměřené na hostování webů a emailů pro skupiny, které se nemohly vyrovnat s reklamou, které vyžadovaly bezpečnost a potřebovaly důvěřovat administrátorům. Tao.ca v Kanadě, kyuzz.org & ecn.org v Itálii, nodo50.org ve Španělsku nebo flag.blackened.net v USA byly

některé z prvních, které byly brzy následovány množstvím dalších: squat.net & nadir.org v Německu, sindominio.net ve Španělsku, inventati.org & autistici.org v Itálii, riseup.net & mutualaid.org v USA...

Díky svobodnému softwaru je možné složit a spravovat autonomní server na Internetu bez nutnosti podrobit se komerční nabídce hostingových společností. Zatímco je spravování systému ve firmách a na úřadech tradičně vykonáváno jednou osobou, adminové aktivistických serverů pracují na tom, aby propojili svůj politický názor a vášeň ke kompování, a tak experimentují s fungováním společné práce. Boum.org v současnosti provozuje "kolektivní správcovskou" strukturu, která byla vytvořena několika francouzskými hacklaby už několik let předtím, než bylo šířeji uvedeno do praxe při spravování serveru. Aby bylo umožněno tzv. "učení se praxí" a omezilo se rozšíření neformálních hierarchií na základě znalostí mezi členy projektu, byly administrační úkony rozděleny do malých podúkonů. Skupina dvou nebo více dobrovolníků - z nichž jeden měl velkou znalost věci, ten druhý se chtěl něco naučit - se stará o každou sekci po určitou dobu a pak se posune, aby si poradila s jinou sekcí. Účastníci si eventuálně vytvoří celkový přehled o komplexním systému, nováčci jsou procesem podporováni, zatímco obvykle by byli z procesu naprosto vyřazeni.

Tech aktivisti byli často náchylní k přispívání modifikacemi k projektům svobodného softwaru, některé z nich významně reflektovaly jejich etické & praktické zájmy - anonymitu a soukromí, publikování informací, editaci videa nebo radiové vysílání. Např. riseup.net distribuuje své zlepšení vývoje serveru jako svobodný software [40]. Italští hackeři vydali Dynebolic [41] a hacklab Metabolik poskytl X-Evian [42], oba jsou aktivisticky orientované GNU/Linux systémy spustitelné z CD a umožňují změnit kompování na komunikační zbraň díky několika kliknutím. A někdy v r. 1999 australská skupina CAT (Community Activist Technology [43]) vydala softwaru s názvem Active [44], který umožnil rychlé rozšíření dobře známé aktivistické informační revoluce: Indymedií!

Indymedia: informace zdola

Indymedia [45] byla vytvořena jako odpověď aktivistů na korporační desinformaci a neslýchanou předpojatost médií při informování o radikálních protestech. Zrodila se v mlze slzného

plynu v Seattlu v listopadu 1999, díky skupině radikálních kompařů, kteří nabídli originální příspěvek k anti-WTO akcím. Rychle se rozrostla na celosvětovou síť kontra-informace, poskytla alternativu k mainstreamovým médiím díky shromáždění decentralizovaných webů. Jsou jedním z nejinspirativnějších příkladů vývoje aktivistické technologie, která používá Internet. Podobají se svobodnému softwaru v jeho otevřeném schématu účasti. Stala se hlavním médiem, s účastí tisíců lidí.

Indymedia spočívají na otevřeném publikování. Zatímco tradiční média rozdělují lidi na aktivní novináře a pasivní konzumenty, Indymedia umožňují komukoli okamžitě publikovat nebo okomentovat informaci. Jako portál aktivismu v ulicích se Indymedia snaží působit proti oficiální propagandě a mediálnímu formátování, nabízejí alternativní pohled na zprávy a zabývají se společenskými zápasy, které jsou většinou ignorovány. Rozhoduje se konsenzuálně skrz transparentní veřejné mailing-listy, proto Indymedia působí jako protiklad neprůhlednosti a mocenských her, které jsou přítomny v oficiálním tisku. Celá síť je založena na dobrovolné práci a zůstává nezávislá na úřadech, korporacích a politických stranách. Jelikož jsou rozeseta v mnoha městech po celém světě, dokáží informaci přenést od jejího zdroje, umožňují aktivistům vyhnout se mediálním filtrům a cenzuře. Tato decentralizace se ukázala obzvláště vhod v zemích, kterým opravdu chybí alternativní média, které procházejí hektickým politickým obdobím, jako Argentina nebo Ekvádor, jejichž Indymedia dostaly hardware z USA, daný dohromady projektem solidarity Indymedií. Samozřejmě, že servery Indymedií fungují na svobodném softwaru. Jak říkali hackeři z MIT v 80tých letech: "informace musí být svobodná!".

Otevřeně přístupné prostory a hacklaby poskytují skutečné brány k Indymediím a podobně naladěným novým alternativním webům, směřujícím zvyky lidí pryč od cnn.com!

pryč z Internetu, ulice je rootovská konzole!

Internet už není oázou svobody, za kterou bojovali techno-nadšenci. Možná tomu tak nikdy nebylo, protože jeho fyzické struktury, ačkoli rozesety po všech kontinentech, nikdy nepatřily jeho uživatelům. Vlády, které se dlouho obávaly

osvobozujícího potenciálu Internetu, si jej teď berou zpět, vnucují omezení v opozici k jeho tradici bez pravidel. V r. 1997 jeden z největších německých poskytovatelů Internetu začal blokovat požadavky vedoucí k holandskému webu hostujícímu Radikal, radikálně levicové německé noviny zakázané v Německu. Desítky mirrorovaných webů se objevily jako výsledek a kampaň s velkým tlakem vedla k ukončení blokády [46].

Jako ve většině ostatních evropských zemí, i Francie v současnosti utrpěla řadou nových zákonů o Internetu, které vygenerovaly vlny nepokoje mezi širokou cyber-populací. Rozhořčení geekové organizovali virtuální setkání, přáli si vyvolat tlak, ale chyběla jim opravdová zkušenost při vedení kampaně. Jelikož stojí na křižovatce mezi geekerskou a aktivistickou kulturou, právě tady mohou hacklaby vyplnit mezeru: při sdílení znalostí při organizování protestů s ostatními! Aby vypustil geekerskou naštvanost do ulic, kolektiv PRINT připravil první protest za "svobodu na Internetu" ve Francii, v březnu 2004 [47]. Spojil několik "naštvaných lidí z netu", demonstrace prošla ulicemi Dijonu za rytmů geekerské battukády, křičela slogany a občas zanechávala mrtvé monitory pokryté falešnou krví před vládními úřady. Větší demonstrace následovaly v Paříži, když se koalice sdružující uživatele Internetu přidaly k anarchosyndikalistům z CNT a zorganizovaly streetparty proti nesvobodné represivní internetové politice.

Uvažujíc nad bohatostí taktik rozvinutých v antiautoritářských kauzách během let a praktických vítězství, k nimž mohla vést - od zachování sociálních center k zavírání vězení -, může geekerským kauzám pouze prospět, když budou chvílku offline. tady jsou možná otázky, nad kterými je třeba se zamyslet, v současném boji proti softwarovým patentům a v obraně svobodného softwaru, mezi jinými [48].

ano, kompy mají pohlaví

Nicméně ne všechno je tak perfektní v (alternativní) počítačové sféře. Stále žijeme v patriarchální společnosti, kde moc a vliv patří většinou mužům, kde jsou muži učeni ovládat ženy od útlého věku, zatímco genderové role se snaží donutit ženy akceptovat jejich situaci. Včera bylo s ženami zacházeno jako s iracionálními bytostmi a

byl jim odpírán přístup k vědě. Dnes je technologie stále ovládána především muži. Stejně jako je málo žen bubenic nebo hráček na kytaru, protože společenský tlak způsobuje, že pro ženy je těžké se k takové aktivitě dostat, tak je ještě méně žen programátorek. Ženy jsou skoro vždycky vyřazovány z počítačových prostředí a tak často dělány neviditelnými; jsou vedeny k používání zjednodušených rozhraní na Macintoshích, zatímco muži si hrají se složitými PCčky, stejně jako holčičky dostávají panenky a kluci si hrajou na hasiče.

Samozřejmě, že geekové nejsou obvykle moc užiteční při podporování ženské integrace, jak dokazuje množství sexistických vtípků a drsných mačistických poznámek. Mimochodem, je zajímavé, že manuály většinou používají "on" pro programátora a "ona" pro uživatele.

"A co anarchističtí geekové? Určitě nejsou sexisti!" chtělo by se říct. Naneštěstí tu není žádná záruka, protože opouštění mužských privilegií a ovladatelských postojů chce mnohem víc než obléci si anti-sexistické tričko, protože tyto způsoby chování jsou hluboce zakořeněny v našich společenských zvycích a v našich osobnostech. Chlapáctví je také mezi údery na klávesy, ve způsobech řeči, ve způsobu jak ukázat své kapacity a odmítat pomoci druhým, při vytváření & přizívování soupeřivé atmosféry, při lehkém pohrdání začátečníky, při předpokládání, že všechna počítačová znalost pochází od mužů bez hlubšího přemýšlení o věci. A také v mnohem subtilnějších formách: když sebereme klávesnici a pomůžeme tak, že ukážeme, místo abychom vysvětlili a nechali ženy udělat věc samy. Prolamování fungujícího sexistického kódu a přeprogramování sebe sama možná chvíli trvá, ale zůstává to nutné, stejně jako by mělo být nutné přijetí a podpora ženských iniciativ mužskými geeky.

Naštěstí některé ženy si přisvojují nástroje, některé hackují své počítače, některé spojují feminismus a technologii, některé vytvářejí kódy a rozšiřují svou kreativitu, některé cyber-revoltující grrls jdou na veřejnost a dodávají ostatním kuráže, aby vyšly také. Mezi takovými jsou Genderchangers [49], které se vynořily z kolektivu ASCII v Amsterdamu, organizují workshopy pro ženy, dělané ženami, o přeprogramování hardwaru a o GNU/Linuxu. V r. 2002 zorganizovaly /etc [50] na Balkáně, jako "grassroots setkání žen, které se zajímají o technické činnosti", které se od té doby opakovalo každý rok. V Berlíně měl hacklab LOTEK každý týden jeden den pouze pro

ženy. Při hackmeetings jsou genderové otázky stále pravidelněji vynášeny, a objevují se cyberfeministické performance nebo workšopy. Současně s šestým Setkáním svobodného softwaru [51], ve Francii, bude ženami vytvořeno cybercafé na svobodném softwaru. Rozběhnou ho grep|grrl [52], jejichž IRC kanál [53] poskytuje samosprávný prostor a místo pro zviditelnění se kompujících žen.

postavit se možným protimluvám: zbývající otázky

Zatímco většina hacklabů funguje na low-tech zachraňování kompů z odpadu, recyklování zůstává čistým kontextovým hackem, závislým na současném konzumerském řetězci. Osvobodit se od jakékoli závislosti na kapitalismu by zahrnovalo produkování hardwaru, který je v současnosti, vzhledem k požadavkům, vysoce nepravděpodobný. Přesto některé projekty mají za cíl navrhnout open hardware, jehož vnitřek by byl transparentní jako svobodný software.

Hacklaby mohou nepřímo záviset na naší současné ekonomice, ale nepřekonatelně závisejí na hardwaru, jehož produkce v současnosti dokazuje, že je ekologickou katastrofou, když pomyslíme na suroviny, které používá, spotřebovanou energii a vyprodukovaný odpad. Nezapomíná na přímé sociální dopady high-tech průmyslu, který vykořisťuje lidi při získávání některých vzácných surovin pro výrobu čipů. Přepnutí na neproduktivistickou ekonomiku by nepochybně změnilo parametry. Důležitými tedy zůstávají, dokud budeme používat současné počítače, udržitelné alternativy, které ještě nebyly vynalezeny nebo zkoumány. Uvědomit si to, je stále hlavní, protože člověk si musí uvědomovat morální cenu, kterou platí za technologii, takovou jaká v současnosti je, aby jednal v souladu s tím a byl schopen představit si rozumné modely pro alternativní společnost.

nové nástroje, nové boje, nové identity

Od hackmeetings ke skupinám uživatelů pro bezdrátové síťování, od pokojů vývojářů svobodného softwaru k zasquatovaným střechám, od stanů Indymedií na demonstracích k odborům lidí pracujících s technologiemi... jednotlivci vytvářejí nové konfigurace a spojení, "odmítají být otroky jak politického, tak počítačového systému", jak říká "manifest anarchogeeeka" [54].

Může to vypadat módní, ale pravděpodobně je to také živoucí, když se technologie stává tak centralizovanou a udává zbraně zítřka pro společenskou kontrolu, jako rozeznávání obličejů, DNA otisky palce a podkožní čipové implantáty, je třeba spojit technické znalosti a politické uvědomění. V 70tých letech, když univerzity poprvé nainstalovaly systém přihlašovací hesel, MIT hackeři je na protest crackovali, protože to považovali za nepřijatelné rozdělení mezi uživateli, protože jejich politika byla založená na svobodném toku informací. Dnešní otázky už nejsou o odmítání hesel a člověk by si neměl myslet, že to tak zase bude. Jsou o uskutečňování něčeho jiného skrze počítače, ale neměly by se týkat i lidí zabývajících se technologií a kteří se staví na odpor vnucené kontrole nad světem počítačů?

Květen 2005, darkveggy <darkveggy@anargeek.net>

Tento text podléhá licenci Creative Commons Licence, kterou najdete na

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/>.

Sdílejte & širte!

Poznámky k textu, většinou jde o internetové odkazy v angličtině, několik z nich ale bohužel už nefunguje:

- [1] Více informací o tom, kdo jsou to hackeři a čím nejsou, si přečtete na <http://en.wikipedia.org/wiki/Hacker>
- [2] Wikipédie definuje operační systém jako "systémový software zodpovědný za přímou kontrolu a management hardwaru a základní systémové operace. Navíc poskytuje základnu, na níž běží softwarové aplikace jako textové procesory a webové prohlížeče." Více na http://en.wikipedia.org/wiki/Operating_system
- [3] Richard Stallman - osobní web: <http://www.stallman.org/>
- [4] GNU projekt: <http://www.gnu.org/>
- [5] Nadace pro svobodný software: <http://fsf.org/>
- [6] Více o copyleftu na <http://www.gnu.org/copyleft/copyleft.html>
- [7] Kernel je hlavní součástí operačního systému, rozhraní mezi hardwarem a softwarem. Více na http://en.wikipedia.org/wiki/Kernel_%28computer_science%29
- [8] Linux a GNU projekt: <http://www.gnu.org/gnu/linux-and-gnu.html>
- [9] Uživatelská statistika ze zpráv Netcraft web serveru. See http://news.netcraft.com/archives/web_server_survey.html
- [10] <http://opensource.org/>
- [11] Proč je "svobodný software" lepší než "Open Source": <http://www.gnu.org/philosophy/free-software-for-freedom.html>
- [12] Jelikož čelí obviněním z komunismu, geekové

svobodného softwaru často používají jeho symboly s humorem:

<http://www.mozilla.org/party/2000/mozilla2.gif>

[13] Anti-autoritářská hnutí se inspirují z mnoha zdrojů, od společenských utopií minulého století k revolučním hnutím 60tých & 70tých let, k feminismu, osvobození černochů & queer kampaním, a dalším. Pro detailnější historii,

politické perspektivy a tendence, viz Anarchist FAQ: <http://anarchistfaq.org/>.

[14] People's Global Action (PGA) je mezinárodním kolektivem anti-autoritářských, antikapitalistických a za svobodu bojujících aktivistů. Více na <http://agp.org/> a <http://pgaconference.org/>.

[15] Více než 10 let byly oficiální summity G8, Měnového fondu, Světové banky, Evropské unie nebo Organizace světového obchodu narušovány a někdy i částečně zrušeny díky mezinárodním antikapitalistickým & anti-autoritářským protestům, které obzvláště eskalovaly od r. 1999. Částečný seznam a linky k zákulisním informacím, viz <http://www.infoshop.org/octo/>.

[16] Pro přehled o přímé demokracii a o metodách k jejímu umožnění používaných mezi aktivisty: <http://www.basisdemocratie.tk/>.

[17] Jeden z mnoha odrazových můstků k široké DIY kultuře, která je z největší části odhalitelná spíš mimo net:

http://en.wikipedia.org/wiki/DIY_punk_ethic

[18] Další teoretické texty týkající se squattingu a novinky: <http://squat.net/>.

[19] Debian GNU/Linux: <http://debian.org/>

[20] `apt-get install anarchism`! Viz <http://packages.debian.org/stable/doc/anarchism> a <http://www.anarchistfaq.org/>

[21] "Je Debian anarchistickou organizací?". Diskuze: <http://lists.debian.org/debian-devel/2002/10/msg02466.html>

[22] Egocity bylo sociální centrum, které organizovalo veřejné akce jako koncerty, benefity pro politické kampaně, debaty, konference a workšopy. Bylo vystěhováno a zničeno robokopy v lednu 2004. Web už nefunguje: <http://egocity.net/>.

[23] Cyber*Forat: <http://cyberforat.squat.net/>

[24] Seskupení Plug'n'Politix má web (<http://squat.net/pnp/>)

a wiki (<http://wiki.boum.org/Connect>). Ve francouzštině: <http://squat.net/connect-fr/>.

[25] ASCII: <http://a.scii.nl/>

[26] PUSCII: <http://squat.net/puscii/>

[27] LOTEK: <http://lotec.squat.net/>

[28] PRINT: <http://print.squat.net/> & <http://print.squat.net/en/>

[29] Monte Paradiso: <http://monteparadiso.hr/>

[30] Cyberpipe: <http://kiberpipa.org/>

[31] Blouk Blouk: <http://bloukblouk.squat.net/>

[32] Sestavování kompů umožňuje spojení strojů a spojení jejich rychlostí. Sdílení a distribuce díky sítím umožňuje představit si některé alternativní modely pro komповou distribuci, šetření nepoužitých zdrojů a snižování požadavků na hardware.

[33] "Live-CD (lajfko)" je kompletní operační systém, který může startovat z Cédéčka, umožňuje lidem

otestovat a použít GNU/Linux bez vlivu na existující instalaci. Z nejoblíbenějších: Knoppix (<http://knoppix.org/>) a Ubuntu (<http://www.ubuntu-linux.org/>).

[34] Linux User Groups spojují nadšence GNU/Linux ke společenským akcím, chatu a vzájemné pomoci v mnoha městech na světě. Některé z nich na: <http://lugwww.counter.li.org/>.

[35] Viz <http://www.ecn.org/hackit98/> florentský hackmeeting 1998 a info o něm, a <http://hackmeeting.org/> pro info o italských hackmeetings.

[36] Soc. centrum "Les Naus" bylo vystěhováno v prosinci 2003, po 9 letech veřejných aktivit. Více info o hackmeetingu

<http://www.sindominio.net/~hm/hmbcn00/>. Viz <http://sindominio.net/hackmeeting/> pro info o španělských hackmeetings.

[37] Portál: <http://hacklabs.org/>

[38] Hackmeeting 2003 v Iruňi: <http://www.sindominio.net/~hm/iruna03/>

[39] Více o THK na <http://trans.hackmeeting.org/>. Úvodní leták poskytuje vhled do samosprávných principů a používání, viz

<http://twiki.fazan.org/bin/view/Transhackmeeting/ThkHowTo>

[40] Viz <http://dev.riseup.net/>.

[41] Dynebolic: <http://dynebolic.org/>

[42] X-Evian, "hacktivistické zařízení pro neposlušnost", "sada nástrojů pro digitální autonomii" a "rozhraní s cyberprostorem konfigurované pro společenský aktivismus": <http://www.sindominio.net/metabolik/x-evian/>

[43] Community Activist Technology - "low-tech grassroots přístup na internet pro opravdové lidi.

Chodce, lidi ve veřejných dopravních prostředcích a na kolech na informační superdálnici": <http://cat.org.au/>

[44] Active, "věcička pro společenskou změnu": <http://www.active.org.au/>

[45] Koukněte na globální Indymedia portál na <http://indymedia.org/>. Více o Indymediích, organizaci a jejich "vnitřnostech":

<http://docs.indymedia.org/>.

[46] Informace o Radikal a o digitálních kopiích: <http://www.xs4all.nl/~tank/radikal/>

[47] Fotky a reportáž z akce najdete na: <http://print.squat.net/move.html>

[48] Softwarové patenty umožňují soukromým společností mít exkluzivní právo nad koncepty, znalostmi a nápady. To by nakonec mohlo vést k ilegalizaci svobodného softwaru a zabránit jeho nezávislému vytváření. Více info na <http://swpat.ffii.org/>.

[49] Genderchangers: <http://genderchangers.org/>

[50] Eclectic Tech Carnival: <http://etc.genderchangers.org/>

[51] Šesté Setkání svobodného softwaru se konalo v červenci 2005 v Dijonu

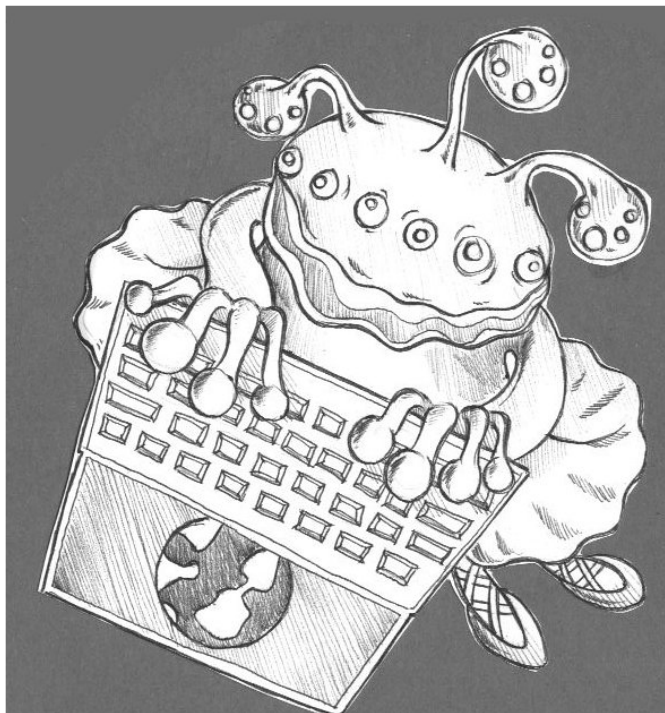
(<http://rencontresmondiales.org/>). Program aktivit sociálního centra Les Tanneries během této akce: <http://squat.net/connect-fr/nocturnes/>.

[52] Viz <http://grepgrl.org/>.

[53] IRC znamená Internet Relay Chat. Je to protokol umožňující uživatelům hovořit v chatových místnostech.

Je široce užíván mnoha hacklaby a skupinami v rámci organizace Indymedií. Viz <http://irchelp.org/> a <http://irc.indymedia.org/>.

[54] "Manifest anarchogeeka": <http://anargeek.net/>

Manifest Anarchogeeka

(nebo chcete-li Anarchokompaře a Anarchokompařky)

Jsem anarchogeek.

~ ~ ~

Geek, protože patřím nesporně k té kategorii lidí, které baví používat, chápat a přetvářet ty tajemné přístroje, kterým říkáme počítače.

Geek tedy proto, že mě zajímá, jak fungují, jaké možnosti poskytují díky svým programům a vzrušují mě ty další možnosti, které ještě nebyly prozkoumány nebo o nich dokonce ještě ani nikdo nesnil.

Geek, protože tyto stroje jsou součástí mého každodenního života a současně se stávají hodinami, hifi věžemi, knihovny, psacími stroji, automaty na kafe, telefony nebo poznámkovými bloky... ale také a především obrovskými prostory pro experiment, komunikaci a objevování.

Geek také proto, že můj život do sebe pojal digitální komunikaci. Každý nebo téměř každý den pročítám svou elektronickou poštu, dávám pozor na to, aby dobře fungovaly internetové servery, které používám, spravuji síť, kterou sdílím, informuji se, učím se a komunikuji na fórech,

mailing listech a na různých stránkách, diskutuji a potkávám díky irc atd.

Geek ještě také proto, že tento výraz, zpočátku nadávka, byl rozkošně osvojen a byl mu dán kladný význam komunitou, kterou popisuje, na způsob jiných "kulturních menšin".

~ ~ ~

Anarcho, protože odmítám společnost založenou na dominanci jedněch nad druhými a zůstávám přesvědčen.a, že je možné seberealizovat se s respektem ke každému, praktikováním rovnosti, solidarity a samosprávy.

Anarcho tedy proto, že jsem pobouřen.a tímto řádem věcí, který vnucuje každodenní vykořisťování, utrpení a umírání, chci přispět k jeho rozvrácení, skrze účast na sociálních hnutích a účast na proudech radikální přeměny systému.

Anarcho, protože se snažím každodenně experimentovat se svými myšlenkami, rozvíjet tak autonomii tváří v tvář společenským normám: Odmítat svody konzumu a konkurence, zastavovat moc a rozkládat dominující způsoby chování, rozvíjet praxi rovného a kolektivního života.

Anarcho také proto, že jsem nevyhnutelně kritický.á a nedůvěřivý.á k "oficiální", obchodní a instituční informaci, která formátuje naši představu o světě pomocí neúplných pravd, lži a deformace. Aniž bych předstíral.a objektivitu, chci hledat jiné způsoby, jak získat informace a komunikovat.

Anarcho ještě proto, že je mi smutno ze sekuritářské paranoie, která vítězí nad společností tak, že využívá její obavy a strach. Odmítám kriminalizaci, špehování a represí, které autority používají proti chudým, odporujícím a různým "nebezpečným třídám". Můžeme a musíme jim odolat!

~ ~ ~

Anarchogeek, protože chci propojit zvědavost a technologické znalosti s etickou a politickou chutí a praxí. Pokud myšlenky dávají smysl praxi a usměrňují ji, pak praxe napájí a zhmotňuje myšlenky.

Anarchogeek tedy proto, že usiluji o společnost založenou na sebeurčení, svobodné spolupráci a kolektivní inteligenci. V tomto smyslu se připojuji ke hnutí svobodného softwaru, ovoci dobrovolné spolupráce tisíců osob z různých částí planety,

který umožňuje komukoli, aby sdílel.a, ale také přetvářel.a a šířil.a svobodné počítačové programy.

Anarchogeek, protože odmítám být otrokem.yní nějakého politického systému, stejně jako systému počítačového. Státy vnucují své zákony, proprietární softwary vnucují své "standardy". Ty první zabraňují odporu s použitím represe, ty druhé s použitím patentů překáží alternativě. Chci mít možnost sám.sama řídit svůj život, jako chci mít možnost chápat, měnit a vytvářet své programy.

Anarchogeek také proto, že chci odolat zběsilé konzumaci vnucené kapitalismem, který nepřestává produkovat a manipulovat, aby stále vyhazoval a plýtval. Sbíráám a recykluji věci, které jsou označeny jako zastaralé a odmítnuty, a oživuji je díky svobodnému softwaru a přimontovaným součástkám; bavím se při prozkoumávání limitů zastaralých strojů; snažím se zapojit kreativitu, obrazotvornost a experimentaci do své elektronické praxe.

Anarchogeek, protože mám chuť rozrušit určité reality a klišé, která slouží jako nálepky pro místa, do nichž se zapojuji. Pokud si myslím, že alternativní aktivistická a počítačová komunita se může propojit, to proto, že se mi zdá nejdůležitější především zničit sexismus, který mezi geeky řadí, mít kritický pohled na ultraspecializaci, která provází informatiku, ale také otevřít protisystémová místa perspektivám v informatice, k nimž jsou tak často uzavřena a cynická.

Anarchogeek ještě proto, že informatika je také skvělá podpora pro nezávislou informaci. Také se mohu podílet na strukturách kontra-informace jako jsou Indymedia - autonomní media rozestá po celém světě, otevřená pro příspěvky všech, prolamující hranici jednající/divák.ačka/novinář.ka, zkoumající témata, která jsou masovou "informací" bojkotována nebo deformována.

Anarchogeek nakonec proto, že věřím, že počítače se neomezují jen na nástroje kontroly a moci, ale mohou vytvářet nástroje rozvoje, komunikace a společenské transformace. Raději sdílím své znalosti, než abych je žárlivě střežil.a - podíleje.íc se, např. na dílnách alternativní informatiky; nebo na realizaci kolektivních a nekomerčních nástrojů a "služeb", jako jsou servery, přístup k internetu, weby nebo kolektivizace věcí...

~ ~ ~

Posláním tohoto manifestu není to, aby vás reprezentoval. Je na vás, zda ho převeďte, celý nebo jeho část, zda ho přizpůsobíte, převeďte nebo odhodíte. Protože je tolik anarchogeeků, kolik individualit, každého.ou povzbuzuji k napsání a realizování svého vlastního manifestu, svých myšlenek, svého textu, graffiti nebo svého ascii!

Proti kultu osobnosti, vůdcům.kyním a pasivitě, každý.á se může rozvíjet a realizovat!

prosinec 2002
darkveggy

Proti copyrightu, copyleft! Tento text podléhá licenci Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 ∞.

**vyrobil
palash software syndicate
ve spolupráci s
<http://projekt-dvp.s.cz>**

**při výrobě byl použit software
scribus, gimp na Ubuntu(GNU/LINUX)**

z anglického originálu

<http://garlicviolence.org>

anti copyright

02/2008